

Sygnatura akt II K 1074/17

PR 3 Ds 530.17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nysie, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Bartłomiej Madejczyk

Protokolant: Olga Rychel

Prokurator -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 stycznia, 27 lutego, 8 maja oraz 5 czerwca 2018 roku sprawy karnej

T. C. (1)(C.) s. F. i M. z domu K., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 października 2017r. w miejscowości W., gm. O., woj. (...), prowadził samochód marki F. (...) o nr rej. (...), po drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości z zawartością 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

- 1.** na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego T. C. (1) o czyn zabroniony z art. 178a § 1 k.k. – opisany w części wstępnej wyroku, warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,
- 2.** na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. C. (1) zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, do kierowania którymi uprawnia prawo jazdy kat. B na okres 1 (jednego) roku,
- 3.** na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 43a § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. C. (1) świadczenie pieniężne w wysokości 2000 (dwóch tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
- 4.** na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu T. C. (1) okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 października 2017 r. do dnia 19 czerwca 2018 r.,
- 5.** na podstawie art. 629 k.p.k. zasądza od oskarżonego T. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie (...) (tysiąca dwustu sześćdziesięciu ośmiu) złotych i 29 groszy, w tym opłatę wysokości 100 (stu) złotych.

Sąd Rejonowy w Nysie stwierdza, że Na oryginalne właściwe podpisy

orzeczenie niniejsze uprawomocniło się Z upoważnienia Kierownika S..

dnia 19/07/2018 i jest wykonalne. p. o. protokolant sądowy

N., dnia 08/08/2018 Olga Rychel

Sędzia Sądu Rejonowego

Bartłomiej Madejczyk

UZASADNIENIE

W oparciu o dowody przeprowadzone w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. C. (1) rano w dniu 14 października 2017 r. kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...). Wracał do domu po tym jak odwiózł do pracy niepełnosprawnego syna. W W. został zatrzymany do kontroli drogowej. Poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu alkosensora. O godzinie 7:05 uzyskano wynik 0,38 mg alkoholu w 1 dm³,

a o 7:20 wynik 0,45 mg alkoholu w 1 dm³. Następnie stan trzeźwości zbadano alkomatem

- o godzinie 8:08 uzyskano wynik 0,72 ‰ alkoholu, a o 8:10 wynik 0,78 ‰ alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza. Oskarżonemu zatrzymano za pokwitowaniem prawo jazdy.

/dowód: zeznania M. P. – k.60v; zeznania P. W. – k.78,97; zeznania T. C. – k.78v; protokół badania stanu trzeźwości – k.2,4; świadectwo wzorcowania – k.3,100; pismo – k.104/

Oskarżony ma 56 lat, posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest malarzem, jest żonaty, na utrzymaniu ma 1 dziecko oraz żonę, prowadzi własne gospodarstwo rolne. Oskarżony nie był karany sędownie.

/dowód: dane osobowe k. 21, dane o karalności k.94; orzeczenia o stopniu niepełnosprawności – k.65-68/

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym opinii z zakresu medycyny sądowej, gdyż ich prawdziwość i autentyczność nie budziły wątpliwości.

Wiarygodne były również zeznania T. C. (3), M. P. (2) i P. W. (2). Jednocześnie bezpośredni kontakt z tymi świadkami na rozprawie nie dawał podstaw do kwestionowania szczerości ich zeznań.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

T. C. został oskarżony o popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Można je popełnić umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym.

W rozumieniu kodeksu stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi lub 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza odpowiednio 0,5 ‰ lub 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Prowadzącym pojazd jest zarówno osoba kierująca nim, jak również spełniająca jakiejkolwiek czynności związane bezpośrednio z ruchem danego pojazdu.

Pojazdem mechanicznym jest pojazd wprawiany w ruch przez umieszczony na nim silnik. Do kategorii tej zalicza się m.in. samochód osobowy.

Przestępstwo to może być popełnione w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Przy czym chodzi o ruch, w którym obowiązują określone reguły postępowania. W przypadku ruchu lądowego miejscem popełnienia tego przestępstwa mogą być przede wszystkim drogi publiczne, jak również drogi wewnętrzne, strefy zamieszkania i inne miejsca dostępne dla ruchu pojazdów.

Występek ten jest zagrożony grzywną, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności do lat 2.

Na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Przy czym warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lata pozbawienia wolności.

Warunkowe umorzenie następuje na okres próby, który wynosi od roku do 3 lat. Warunkowo umarżając postępowanie Sąd na podstawie art. 67 § 3 k.k. może m.in. orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 k.k. lub zakaz prowadzenia pojazdów do lat 2.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie badanie wydychanego powietrza przeprowadza się w sposób nieinwazyjny przy użyciu urządzenia elektronicznego dokonującego pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu metodą spektrometrii w podczerwieni lub utleniania elektrochemicznego - zwanego dalej „analizatorem wydechu”. W przypadku dokonania pierwszego pomiaru analizatorem wydechu metodą spektrometrii w podczerwieni oraz uzyskania wyniku ponad 0,00 mg/l, dokonuje się niezwłocznie drugiego pomiaru. Natomiast w przypadku dokonania pierwszego pomiaru analizatorem wydechu metodą utleniania elektrochemicznego oraz uzyskania wyniku ponad 0,00 mg/l, dokonuje się drugiego pomiaru po upływie 15 minut. Przy czym gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, wynik badania dokonanego analizatorem wydechu metodą utleniania elektrochemicznego, wynoszący ponad 0,00 mg/l należy zweryfikować badaniem analizatorem wydechu metodą spektrometrii w podczerwieni, przez dokonanie dwóch pomiarów. Drugiego pomiaru dokonuje się niezwłocznie po dokonaniu pierwszego pomiaru.

Mając na uwadze powyższe oraz poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne, Sąd stwierdził, że oskarżony w dniu 14 października 2017 r., w W. prowadził samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania 0,38 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza, a tym samym swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k.

Sąd nie miał wątpliwości co do wyników badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż zgodnie z przepisami wskazanego już rozporządzenia Ministra Zdrowia pierwsze dwa badania przeprowadzone zostały alcosensorem (metodą utleniania elektrochemicznego) w odstępie 15 minut, a następnie w związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przestępstwa, wynik badania zweryfikowano badaniem alkomatem (metodą spektrometrii w podczerwieni) - przez dokonanie dwóch pomiarów, gdzie drugiego pomiaru dokonano niezwłocznie po pierwszym. Jednocześnie mając na uwadze załączone do akt świadectwa wzorcowania w zestawieniu z pismami nadesłanymi przez Komendę Powiatową Policji w N. oraz zeznaniami policjantów, Sąd nie miał wątpliwości, że badania te zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy i zgodnie z prawem. Nadto w świetle opinii biegłego medyka sądowego, nie było wątpliwości, że lekarstwa na których zażycie wskazywał oskarżony nie miały jakiegokolwiek wpływu ani bezpośredniego ani pośredniego na wyniki badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

Jednocześnie w ocenie Sądu społeczna szkodliwość czynu oceniania całościowo przez pryzmat art. 115 § 2 k.k., choć duża, nie była jednak znaczna, gdyż stwierdzone stężenie alkoholu nieznacznie przekraczało ustawowy próg stanu nietrzeźwości, oskarżony wracał do domu po tym jak odwiózł do pracy niepełnosprawnego syna, nie stworzył realnego zagrożenia, a zatrzymany został do rutynowej kontroli drogowej. Oczywiście nie były to okoliczności ekskulpujące, rzutowały jednak na ocenę postaci zamiaru sprawcy i jego motywację, a w konsekwencji na stopień społecznej szkodliwości czynu. Również stopień zawinienia sprawcy, oceniany w kontekście powyższych okoliczności, nie był znaczny. Nadto zarówno właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jak również jego dotychczasowy sposób życia, w szczególności to, że ma ustabilizowaną sytuację życiową i rodzinną oraz nie miał konfliktów z prawem i nie był karany sędownie, uzasadniają przypuszczenie, że zarzucany mu czyn miał charakter epizodyczny i pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego.

Z powyższych względów mając na uwadze ustalony w sprawie stan faktyczny, który w ocenie Sądu nie budził wątpliwości uznano, że wymierzenie oskarżonemu kary byłoby niecelowe i dlatego postępowanie karne przeciwko niemu warunkowo umorzono na okres próby wynoszący 2 lata.

Jednocześnie, mając na uwadze probacyjny charakter warunkowego umorzenia postępowania oraz możliwość orzekania innych środków dla wzmocnienia realizacji celów tejże instytucji, Sąd uznał iż zasadne będzie orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości 2000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej oraz zakazu prowadzenia pojazdów do kierowania, którymi uprawnia prawo jazdy kat. B na okres 1 roku z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy. Przy czym na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadniał przepis art. 629 k.p.k.